

Tanabata, dzień, w którym spełniają się marzenia

Tanabata (jap. 七夕?) – święto japońskie, obchodzone 7 lipca, gdy zbliżają się do siebie dwie gwiazdy północnego nieba Wega i Altair, rozdzielone przez Ama-no-gawa (Drogę Mleczną).

Wedle chińskiej legendy Tanabata to para kochanków: Zhinü (Wega) i Niulang (Altair), którzy mogą się spotkać tylko raz w roku. W japońskiej wersji legendy noszą imiona Orihime i Hikoboshi. Dla Japończyków jest to dzień, w którym spełniają się marzenia.

<http://www.youtube.com/watch?v=FCRZZCJwyEQ>

Święto to wywodzi się z chińskiego festiwalu pochwały dla umiejętności (七夕, qī qiāo jié), zwanego także Qixi. Od okresu Heian święto było obchodzone w pałacu cesarskim w Kioto. Na początku okresu Edo zostało rozpowszechnione wśród społeczeństwa. Przejęło ono część tradycji związanych ze świętem Obon i przekształciło się w dzisiejszą Tanabatę.

W okresie Edo dziewczęta życzyły sobie biegłości w szyciu i krawiectwie, chłopcy natomiast biegłości w piśmie. Życzenia pisano na paskach papieru. W tamtych czasach tradycją było wykorzystywanie rosy pozostałej na liściach taro do wytworzenia atramentu, przy pomocy którego wypisywano życzenia.

Legandy, z których wywodzi się Tanabata

Orihime (jap. 織姫 Tkająca Księżniczka?) była córką Tenkō (jap. 天孫 Król Niebios?). Tkała ona wspaniałe szaty nad brzegiem Niebiańskiej Rzeki (jap. 天の川 Amanogawa?, Droga Mleczna). Wiedząc, że ogromnie podobają się one jej ojcu poświęcała pracy cały swój czas. Była jednak bardzo nieszczęśliwa, gdyż przez swoją pracę nigdy nie zaznała miłości.

Widząc to Tenkō bardzo się zmartwił i zorganizował jej spotkanie z Hikoboshi (jap. 彦星 gwiazda Altair?), zwanym też Kengyū (jap. 織彦?), który żył i pracował po drugiej stronie rzeki Amanogawa. Gdy się spotkali, od razu zakochali się w sobie i wkrótce zostali małżeństwem. Jednak po ślubie Orihime nie tkała już szat dla swego ojca, a Hikoboshi pozwolił swemu stado rozpiezchnąć się po całym Niebie.

W przypływie gniewu Tenkō rozdzielił kochanków i nakazał im pozostać po przeciwnych stronach rzeki. Orihime była bardzo przygnębiona z powodu utraty męża i prosiła ojca, aby pozwolił im się jeszcze raz spotkać. Widząc łzy własnej córki, Tenkō zmienił zdanie i zezwolił parze spotykać się każdego siódmego dnia siódmego miesiąca, pod warunkiem, że Orihime przez resztę dni w roku będzie ciężko pracowała nad szatami dla ojca.

Podczas ich pierwszego ponownego spotkania spostrzegli, iż nie mogą przekroczyć rzeki, gdyż nie było tam mostu. Orihime płakała tak mocno, że aż przyleciało stado srok (jap. 彦星 kasasagi?) i ptaki obiecały utworzyć most z własnych skrzydeł. Jeżeli pada deszcz, sroki nie mogą przylecieć i para kochanków musi czekać cały rok na kolejną szansę spotkania.

W Chinach i Japonii znana jest też inna wersja tej historii. Młody rolnik Mikeran znalazł na swoim polu nieznaną mu szatę, która należała do bogini Tanabata. Wkrótce bogini go odwiedziła i spytała, czy nie widział jej szaty. Mikeran skłamał i powiedział, że nie, ale może pomóc bogini w poszukiwaniach. W końcu zakochali się w sobie, zostali małżeństwem i mieli wiele dzieci.

Jednak pewnego dnia Tanabata zauważyła na dachu chaty Mikerana kawałek szaty, która ongiś należała do niej. Gdy odkryła kłamstwo męża, zgodziła się mu wybaczyć pod warunkiem, że wyplecie on tysiąc par słomianych butów. Kochankowie nie spotkają się do czasu, aż Mikeran wykona powierzone mu zadanie. W przeciągu swojego

życia nie był on w stanie wypleść tylu par butów i dlatego para nigdy więcej się nie spotkała. Jednak mówi się, że kochankowie spotykają się raz w roku, gdy gwiazdy Altair i Wega krzyżują się.

Więcej na Wikipedii.

Więcej fotografii Michaela Panda.